Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31286
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

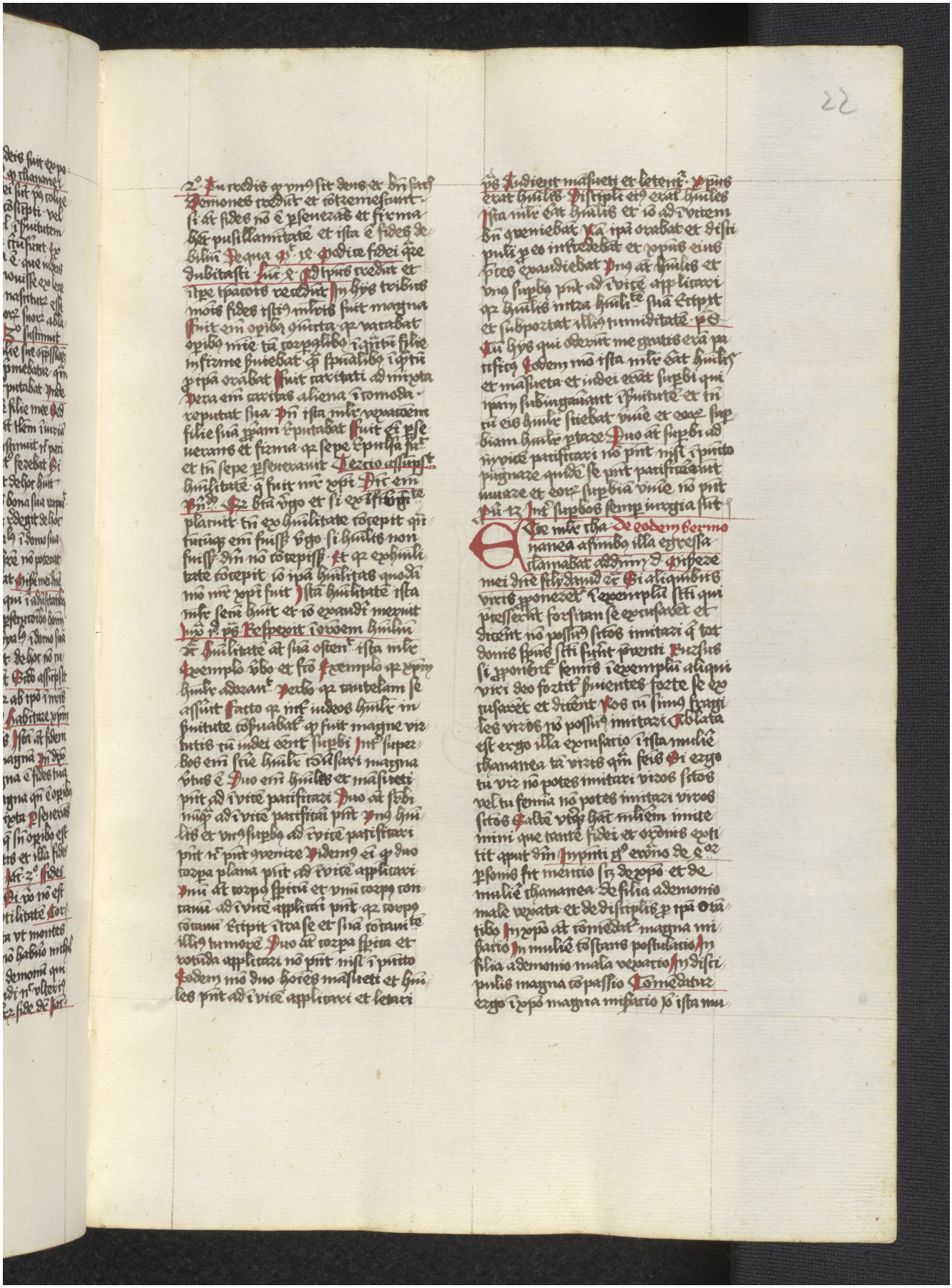

22

2° Tu credis q̃ vnꝰ sit deus & dñs sanctꝰ
Demones credunt et contremescunt.
si at fides nõ ē pseuerat et firma
hat pusillanimitate et ista ē fides de
bilis Pequa p. 1e. Qdire fidei qre
dubitasti. Sic ē. Qd tpus credit et
ipse tpaciꝰ credit. In hys tribus
mois fides istiꝰ mlieris fuit magna
fuit enim opibꝰ diuita. qr vacabat
opibꝰ mie tã corpalibꝰ i ãitie filie
infirme fuiebat. q̃ spualibꝰ i ãitie
p ipã orabat. Fuit caritati ad inuicem
vera enim caritas aliena i domoda
reputat sua. Pri ista mlier vacauem
filie sua q̃am ĩputabat. Fuit ei pse
uerans et firma qr sepe ẽpnsa fuit
et tri sepe pseuerauit. Lexcio assumpsit
humilitate q̃ fuit mie opi. Dic enim
Pri. qr bta vgo et si exhibuit te
planuit tri ex humilitate corepit qi
turuq enim fuisset vgo si humilis non
fuisset. Dñs nõ corepisset. Et qr ex humili
tate corepit ideo ipa humilitas quodã
mõ mie opi fuit. Ista humilitate ista
mlier seruit huit et ideo exaudi meruit
Mõ r. pe. Respexit i eadem humili
tate & humilitate at sua ostent. ista mlier
exemplo vbo et sico. exemplo qr ex pm
humile adeuant. verbo qr tantelam se
assuit. facto qr mie indeos humile in
humitate conuabat. q̃ fuit magne vir
tutis tu indei erant superbi. Mie super
bos enim scie humile conuertari magna
virtus ē. Duo enim humiles et masueti
pnt ad i vitie participari. Duo at superbi
nũq ad i vitie participari pnt. vnꝰ hui
lis et vnꝰ superbꝰ ad i vitie participari
pnt. nõ pnt venire. Videmꝰ ei q̃ duo
corpa plana pnt ad i vitie applicari
vnu at corpo spiritu et vnu corpꝰ con
tranu ad i vitie applicari pnt. qr corpo
totum eripit i tra se et sua totum te
illiꝰ tu morte. Duo at corpa spiritu et
rotunda applicari nõ pnt nisi i pnito
Eodem mõ duo homines masueti et hui
les pnt ad i vitie applicari et letari
pe. Audient masueti et letent. Y pme
erat humilis. Discipuli eiꝰ erat humiles
Ista mlier erat humilis et ideo ad vitem
dñi queniebat. Ya ipa orabat et disci
puli p eis introdebat et opus eius
ptes exaudiebat. vnꝰ at humilis et
vnꝰ superbꝰ pnt ad i vitie applicari
qr humilis intra humilte sua eripit
et subportat illiꝰ turnuditate. pe
Tu hys qui oderunt me gratis erã pa
tisiꝰ. Eodem mõ ista mlier erat humilis
et masueta et indei erant superbi qui
iparu subingauerunt i pnitute et tri
tu eis humile suebat vnie et eorꝰ sup
biam humile ptaze. Duo at superbi ad
in vitie participari nõ pnt nisi i pnito
pugnaze quide se pnt participare sut
mueze et eorꝰ superbia vnie nõ pnt
Pri tz. Mie superbos semp inuitia fuit

Ecce mlier tha. De eodem sermo
nanea a simbo illa expressa
clamabat. Adhuc q̃ pheze
mei dte filij dnid et Qi aliquibus
virtis ponerent. exemplũ sibi qui
pressent forsitan se excusaret et
dicent nõ possuꝰ sitos imitari q̃ tot
donis spus sibi fuit pventi. Rursus
si ponerent semis i exemplũ aliqui
viri deo fortis fuientes focte se ex
usaret et dicent vos tu sinꝰ strangi
les virtis nõ possuꝰ imitari. Sublata
est ergo illa excusatio i ista mulie
thananea tã virtis qm̃ seis Qi ergo
tu vir nõ potes imitari viros sitos
vel tu femia nõ potes imitari viros
sitos. Talie vigt hat mlieꝰ imite
mini que tantẽ fidei et ordinis qsi
tit apud dñm. Inpriti gꝰ exõno de 2°
Psonis fit mentio sic de corpo et de
mulie thananea. De filia a demonio
male vexata et de discipulis p ipã oti
tibꝰ. In corpo at cõmedat magna mi
seria. In mulie cõstans postulatio. In
filia a demonio mala vexatio. In disci
pulis magna cõpassio. Comedatur
ergo i corpo magna miseria. Ideo ista mu